

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

دانشکده علوم

پایان نامه کارشناسی ارشد در رشته‌ی ریاضی (جبر و توپولوژی)

مدول های بئر و شبه بئر

توسط:

ملیحه کشاورز

استاد راهنما:

دکتر مجید ارشاد

۵۱ / ۸ / ۱۵

شهریور ماه ۱۳۸۶

۱۵۲۷۶۳

به نام خدا

حلقه‌ها و مدول‌های بئر و شبه‌بئر

به وسیله‌ی:

ملیحه کشاورز

پایان نامه

ارائه شده به تحصیلات تکمیلی دانشگاه به عنوان بخشی
از فعالیت‌های تحصیلی لازم برای اخذ درجه کارشناسی ارشد

در رشته‌ی:

ریاضی

از دانشگاه شیراز

شیراز

جمهوری اسلامی ایران

ارزیابی شده توسط کمیته پایان‌نامه با درجه: ..... عالی

..... دکتر مجید ارشاد، دانشیار ریاضی (رئیس کمیته)

..... دکتر حبیب شریف، استاد ریاضی

..... دکتر شهره نمازی، استادیار ریاضی

..... دکتر غلامحسین اسلام‌زاده، دانشیار ریاضی

..... دکتر محسن تقوی، دانشیار بخش ریاضی، نماینده تحصیلات تکمیلی

شهریور ماه ۱۳۸۶

تقدیم به:

پدر عزیزم

و

مادر دلسوزم

سپاسگزاری

و آنگاه که لحظه‌ها به یاد توست لحظه‌ها همه زیباست، الهی ادای شکر تو را هیچ زبان نیست و دریای فضل تو را هیچ کران نیست پس تو را می‌ستایم که شایسته ستایشی. وظیفه خود می‌دانم که از استاد راهنمایم جناب آقای دکتر مجید ارشاد دانشیار محترم بخش ریاضی دانشگاه شیراز که با به کارگیری بهترین روش قدم به قدم دسترنج خود را به من آموختند صمیمانه تشکر کنم.

لازم است از اساتید مشاور محترم جناب آقای دکتر شریف، جناب آقای دکتر اسلام‌زاده و سرکار خانم دکتر نمازی، همچنین از پرفسور Rizavi از دانشگاه اُهایو که مرا از نظرات مفیدشان آگاه ساختند تشکر و قدردانی می‌نمایم.

همچنین از دوستانم در مقاطع کارشناسی ارشد و دکترای بخش ریاضی که همراهان علمی بسیار خوبی برای من در این دوره بوده‌اند سپاسگزاری می‌کنم.

در پایان ضمن تشکر از تمام کسانی که تا به امروز مرا در تحصیل علم یاری کرده‌اند به خصوص پدر و مادر، برادر و خواهرانم که همواره مشوق من در این راه بوده‌اند و به راستی فروغ نگاهشان، گرمی کلامشان و روشنایی رویشان سرمایه‌های جاودانی زندگی من است، مایلم از کلیه اساتید محترم بخش ریاضی دانشگاه شیراز و دانشگاه باهنر کرمان و کادر اداری بخش ریاضی دانشگاه شیراز که همواره در طول دوره تحصیل از وجودشان بهره‌ها بردم تشکر و قدردانی کنم.

چکیده

مدول‌های بتر و شبه‌بتر

به وسیله‌ی:

ملیحه کشاورز

در این پایان‌نامه مفاهیم بتر و شبه‌بتر در تئوری عمومی مدول‌ها بیان و خواص آنها بررسی شده است. مدول M_R بتر (شبه‌بتر) نامیده می‌شود هر گاه پوچ‌کننده‌ی راست هر ایده‌آل چپ (ایده‌آل دو طرفه) از $End(M)$ جمعوند مستقیمی از M باشد. نشان می‌دهیم که جمعوند مستقیم یک بتر (شبه‌بتر) مدول خواص بتر (شبه‌بتر) را به ارث می‌برد و هر گروه آبلی متناهی تولید شده بتر است هر گاه دقیقاً نیم‌ساده یا عاری از تاب باشد. ارتباط نزدیک خواص بتر و شبه‌بتر با خاصیت FII -توسیعی بررسی و نشان داده خواهد شد که یک مدول بتر (شبه‌بتر) و $\mathcal{K}(FI)$ -هم نامنبرد است اگر و فقط اگر (FI) -توسیعی و $\mathcal{K}(FI)$ -نامنبرد باشد. ثابت می‌کنیم که مدول آزاد (تصویری) روی حلقه‌ی شبه‌بتر، شبه‌بتر است. در میان بقیه نتایج همچنین نشان خواهیم داد که حلقه‌ی درونریختی‌های یک بتر (شبه‌بتر) مدول، یک حلقه‌ی بتر (شبه‌بتر) می‌باشد در حالی که عکس آن در حالت کلی درست نیست و کاربردهایی از نتایج بیان خواهد شد.

فهرست

صفحه	عنوان
۱	۱ مقدمه‌ای بر مدول‌های بئر
۲	۱.۱ تاریخچه و هدف
۵	۲.۱ مقدمه
۶	۳.۱ تعاریف و مثال‌ها
۱۰	۴.۱ چند لم مقدماتی
۱۴	۲ مدول‌های بئر
۱۵	۱.۲ تعاریف و مثال‌ها
۱۸	۲.۲ مدول‌های K -نامنفرد و K -هم نامنفرد و ارتباط آنها با بئرمدول‌ها
۲۴	۳.۲ مدول‌های توسیعی و ارتباط آن با مدول‌های بئر
۳۳	۴.۲ جمعوند مدول‌های بئر
۳۷	۵.۲ مجموع مستقیم مدول‌های بئر
۴۲	۶.۲ مدول‌های K - FI نامنفرد و K - FI هم نامنفرد و ارتباط آنها با مدول‌های بئر
۴۸	۳ مدول‌های شبه بئر
۴۹	۱.۳ تعاریف و مثال‌ها
۵۰	۲.۳ ارتباط مدول‌های شبه بئر با مدول‌های FI -توسیعی و مدول‌های $FI - K$ نامنفرد
۵۴	۳.۳ جمعوند مستقیم و مجموع مستقیم مدول‌های شبه بئر
۶۲	۴ حلقه‌های درونریختی
۶۳	۱.۴ مقدمه
۶۶	۲.۴ مدول‌های تراکم‌پذیر

۳.۴ ارتباط جمعوندهای یک مدول با تعداد خودتوان‌های حلقه
۷۱ ..... درونریختی‌های آن مدول

۷۹

مراجع

فصل ۱

مقدمه‌ای بر جدول‌های بئر

۱- مقدمه‌ای بر مدول‌های بئر

۱.۱ تاریخچه و هدف

در این پایان‌نامه حلقه‌ها و مدول‌های بئر و شبه بئر، مدول‌های توسیعی و FI -توسیعی مفاهیم کلیدی می‌باشند که در طول پایان‌نامه تعریف شده‌اند. مفاهیم حلقه‌های بئر (۱۹۶۸) (Kaplansky) و حلقه‌های شبه بئر (Clark, ۱۹۶۷) موضوع اصلی بسیاری از مقاله‌های اخیر بوده است. حلقه‌ی R بئر (شبه بئر) نامیده می‌شود هر گاه پوچ‌کننده‌ی راست هر ایده‌آل چپ (ایده‌آل) به عنوان یک ایده‌آل راست توسط یک عنصر خودتوان از حلقه‌ی R تولید شود. به آسانی مشاهده می‌شود که خواص بئر و شبه بئر برای هر حلقه تقارن چپ و راست دارند. این مفاهیم در آنالیز تابعی (Berberian, ۱۹۷۲ و Kaplansky, ۱۹۶۸) ریشه دارند، همچنین این مفاهیم ارتباط نزدیکی با جبر O^* و جبر فون نیومن دارند.

نظریه‌ی حلقه‌های بئر و شبه بئر در سال‌های اخیر توسط دانشمندان زیادی از جمله Hirano, Kim, Khuri, Chatters, Brikenmeier و Park مطرح شده است. به عنوان مثال می‌توانید [۳ تا ۵]، [۹]، [۲۲] و [۲۳] را ببینید. Chatters و Khuri در سال ۱۹۸۰ [۱۳] نشان دادند که هر حلقه‌ی نامنفرد راست و توسیعی راست می‌تواند به عنوان یک حلقه‌ی بئر که هم نامنفرد راست نیز می‌باشد مورد بررسی قرار گیرد، در حالی که Brikenmeier در [۱۰] نشان داد که هر حلقه‌ی نامنفرد راست و FI -توسیعی راست شبه بئر می‌باشد. خواص دیگر حلقه‌های بئر و شبه بئر مورد بررسی قرار گرفته و نتایج جالب زیادی در نظریه‌ی حلقه‌ها بدست آمده است که در مورد خیلی از این نتایج در نظریه کلی مدول‌ها اطلاع زیادی نداریم، به عنوان مثال سوالاتی که به طور طبیعی به ذهن می‌رسند از جمله: اگر $e^2 = e$ خودتوان دلخواهی در یک حلقه‌ی بئر (شبه بئر) باشد آیا R -مدول راست eR خواص بئر (شبه بئر) را

به ارث می‌برد؟

در این پایان‌نامه خواص بتر و شبه بتر برای مدول‌های دلخواه ارائه داده شده است. فرض کنید M یک R -مدول باشد و $S = \text{End}(M)$ ، M را یک مدول بتر می‌نامیم اگر پوچ‌کننده‌ی راست (چپ) هر ایده‌آل چپ (راست) S توسط یک عنصر خودتوان S تولید شود و M یک مدول شبه بتر نامیده می‌شود هر گاه پوچ‌کننده‌ی راست (چپ) هر ایده‌آل S توسط یک عنصر خودتوان S تولید شود. به آسانی مشاهده می‌شود زمانی که $M = R_R$ مفاهیم فوق (بترمدول و شبه بترمدول) بر تعاریف موجود از حلقه‌های بتر و شبه بتر منطبق می‌باشند. در میان مثال‌هایی از بترمدول‌ها می‌توان مدول‌های توسیعی راست و نامنفرد راست، هر R -مدول نیم‌ساده، هر Z -مدول متناهی تولید شده‌ی فارغ از تاب، هر ایده‌آل راست که جمعونند مستقیم یک حلقه‌ی بتر باشد (به عنوان مدول روی خودش) را نام برد و در میان مثال‌هایی از شبه بترمدول‌ها می‌توان هر R -مدول تصویری (در حالت خاص هر ایده‌آل راست که جمعونند R باشد) جایی که R شبه بتر باشد، هر مدول نامنفرد که FI -توسیعی نیز می‌باشد و هر گروه آزاد را نام برد. به وضوح هر حلقه‌ی بتر (شبه بتر)، به عنوان R -مدول بتر (شبه بتر) می‌باشد.

بعد از مقدماتی در فصل اول، مدول‌های بتر را در فصل دوم بررسی می‌کنیم، چون به خوبی دانسته می‌شود که هر حلقه‌ی بتر، نامنفرد می‌باشد شرایطی را برای بعضی نمونه‌های نامنفرد و هم نامنفرد که یک مدول را به حلقه‌ی درونریختی‌اش مرتبط می‌کند بررسی می‌کنیم. به طور مؤثری از این شرایط نامنفرد و هم نامنفرد برای دسته‌بندی بترمدول‌های $\mathcal{K}$ -هم نامنفرد به عنوان یک مدول توسیعی که $\mathcal{K}$ -نامنفرد باشد استفاده می‌کنیم و نتایج (۱۹۸۰) Khuri و Chatters را به نظریه‌ی مدول‌ها توسیع می‌دهیم. سؤال طبیعی برای هر خاصیت جبری مدول‌ها این است که آیا آن خاصیت به جمعوندهای آن مدول‌ها به ارث می‌رسد؟ در فصل ۲ به این سؤال در مورد مدول‌های بتر و در فصل ۳ برای شبه بترمدول‌ها پاسخ مثبت می‌دهیم و در نتیجه منبع عظیمی از مثال‌ها (از جمله تمام جمعوندهای هر حلقه‌ی بتر، تمام مدول‌های تصویری روی حلقه‌ی شبه بتر) را بدست می‌آوریم، همچنین دسته‌بندی از بترمدول‌ها که خاصیت جمعونند اشتراکی تعمیم‌یافته دارند را بررسی می‌کنیم (Wilson, ۱۹۸۶) را ببینید).

در میان بقیه‌ی نتایج شرط لازم برای اینکه مجموع مستقیمی از مدول‌های بتر، بتر باشد را بدست می‌آوریم، همچنین کاربردهایی از این نتایج در فصل‌های بعدی پایان‌نامه ارائه

خواهد شد.

در فصل ۲ ثابت می‌کنیم که هر مدول $\mathfrak{B}$ ، $\mathcal{K}$ -نامنفرد است و به دنبال پیدا کردن شرطی هستیم که تحت آن یک مدول $\mathcal{K}$ -نامنفرد، $\mathfrak{B}$ می‌باشد.

در فصل ۳ مدول‌های شبه $\mathfrak{B}$ را بررسی می‌کنیم و چون مفاهیم مدول‌های شبه $\mathfrak{B}$ و مدول‌های FI -توسیعی هر دو به رفتار زیرمدول‌های به طور کلی پایا بستگی دارند ارتباط نزدیکی بین آنها بدست می‌آید، همچنین در این فصل ثابت می‌کنیم که مجموع مستقیم R -مدول‌های تصویری در صورتی که حلقه‌ی R ، شبه $\mathfrak{B}$ باشد شبه $\mathfrak{B}$ است و نشان خواهیم داد که هر زیرمدول یک مدول آزاد روی دامنه‌ی ایده‌ال اصلی، شبه $\mathfrak{B}$ است.

همچنین در این فصل ثابت خواهیم کرد که مجموع دلخواهی از مدول‌های شبه $\mathfrak{B}$ دو به دو زیریکریخت (mutually subisomorphic) شبه $\mathfrak{B}$ می‌باشد همچنین هر جمعوند از یک مدول شبه $\mathfrak{B}$ خاصیت شبه $\mathfrak{B}$ را به ارث می‌برد، در نتیجه هر مدول (آزاد) تصویری روی یک حلقه‌ی شبه $\mathfrak{B}$ ، شبه $\mathfrak{B}$ می‌باشد. نتایجی از قبیل اینکه چه زمانی جمع مستقیم مدول‌های شبه $\mathfrak{B}$ ، شبه $\mathfrak{B}$ است آورده شده است.

در فصل ۴ نشان داده می‌شود که هر حلقه‌ی نامنفرد راست و FI -توسیعی راست شبه $\mathfrak{B}$ می‌باشد. نامنفرد بودن را ضعیف و اصلاح کرده تا ارتباط با زیرمدول‌های به طور کامل پایا (ایده‌آل‌ها) را به کار ببریم و برای این کار مفاهیم $\mathcal{K}$ - FI نامنفرد و $\mathcal{K}$ - FI هم نامنفرد را معرفی کرده و از این مفاهیم برای دسته‌بندی کلی یک مدول شبه $\mathfrak{B}$ که $\mathcal{K}$ - FI هم نامنفرد باشد استفاده می‌کنیم.

در واقع در فصل ۴ تمرکز اصلی روی حلقه‌ی درونریختی‌های یک مدول $\mathfrak{B}$ (شبه $\mathfrak{B}$) می‌باشد، در قضیه‌ای در این فصل ثابت می‌کنیم که حلقه‌ی درونریختی‌های یک مدول $\mathfrak{B}$ (شبه $\mathfrak{B}$) همیشه $\mathfrak{B}$ (شبه $\mathfrak{B}$) می‌باشد.

(نشان می‌دهیم که عکس این قضیه در حالت کلی برقرار نیست و به دنبال شرطی هستیم که تحت آن عکس قضیه برقرار باشد، برای این منظور مدول‌های کمی تراکم‌پذیر را معرفی کرده و ثابت می‌کنیم که یک مدول تراکم‌پذیر، $\mathfrak{B}$ (شبه $\mathfrak{B}$) است اگر و فقط اگر حلقه‌ی درونریختی‌های آن $\mathfrak{B}$ (شبه $\mathfrak{B}$) باشد.

هدف اصلی بخش ۳ این فصل بدست آوردن شرایطی است که تحت آن یک حلقه‌ی منظم، حلقه‌ی آرتینی نیم‌ساده شود، در واقع به دنبال پاسخی برای سوال «چه موقع یک حلقه‌ی منظم، یک حلقه‌ی آرتینی نیم‌ساده می‌شود؟» هستیم. براستی مدول‌های بتر می‌توانند در یافتن پاسخ سوال فوق به ما کمک کنند! با تعاریف و مثال‌هایی مقدماتی بحث خود را شروع می‌کنیم.

مرجع اصلی در نوشتن این پایان‌نامه مرجع [۲۹] بوده است.

۲.۱ مقدمه

دسته‌ی وسیعی از حلقه‌ها در خاصیت بتر صدق می‌کنند. به عنوان مثال حلقه‌ی درونریختی‌های مدول‌های نیم‌ساده بتر می‌باشد. مثال‌هایی از حلقه‌های شبه بتر شامل دسته‌های وسیعی از جمله حلقه‌های اول و حلقه‌ی ماتریسها روی حلقه‌های بتر می‌باشند.

در این پایان‌نامه فرض می‌کنیم که R یک حلقه‌ی یکدار (نه لزوماً جابجایی)، M یک R مدول راست یکانی و $S = \text{End}_R(M)$ حلقه‌ی R -درونریختی‌ها روی M باشد که از نماد $\text{End}(M)$ به جای $\text{End}_R(M)$ استفاده می‌کنیم. منظور از زیرمدول‌های M ، R -زیرمدول‌های راست می‌باشد در حالی که ایده‌آل‌های یک طرفه برای این حلقه‌ها ایده‌آل‌های راست برای R و ایده‌آل‌های چپ برای S خواهند بود. از اصطلاح ایده‌آل برای ایده‌آل‌های دوطرفه در هر دو حلقه استفاده می‌کنیم. به وضوح مدول M ، S -مدول چپ و R -مدول راست می‌باشد. پوچ‌کننده‌ی راست $X \subseteq M$ در R (یعنی تمام عناصر $r \in R$ به طوری که $Xr = 0$) را با $rR(X)$ ، پوچ‌کننده‌ی چپ $X \subseteq M$ در S (یعنی تمام درونریختی‌های $\varphi \in S$ به طوری که $\varphi X = 0$) را با $l_S(X)$ ، پوچ‌کننده‌ی راست $T \subseteq S$ در M (یعنی تمام عناصر $m \in M$ به طوری که $Tm = 0$) را با $r_M(T)$ و پوچ‌کننده‌ی چپ $p \subseteq R$ در M (یعنی تمام عناصر $m \in M$ به طوری که $mp = 0$) را با $l_M(p)$ نشان می‌دهیم.

نمادگذاری: نماد $\leq$ بیانگر زیرمدول، $\oplus$ بیانگر جمعوند، $\leq^e$ بیانگر زیرمدول اساسی، $\not\leq^e$ بیانگر زیرمدول‌هایی که اساسی نیستند و $\leq$ بیانگر زیرمدول‌های به طور کامل پایا خواهند بود.

عبارات درونریختی و ریخت و به طور مشابه جمعوند مستقیم و جمعوند قابل تعویضند. با تعاریف پایه‌ای و مثال‌هایی از آنها این فصل را آغاز می‌کنیم.

۳.۱ تعاریف و مثال‌ها

در این بخش تعاریف مورد نیاز و مثال‌هایی از آنها را بیان می‌کنیم.

تعریف ۱.۳.۱: مدول M را نیم‌ساده^۱ گوئیم هر گاه بتوان آن را به صورت مجموع مستقیمی از زیرمدول‌های ساده‌اش نوشت، یا می‌توان گفت مدول M را نیم‌ساده گوئیم هر گاه به ازای هر زیرمدول از M مثل K ، زیرمدولی از M مثل P موجود باشد که $M = K \oplus P$.

مثال ۲.۳.۱: به وضوح هر مدول ساده، نیم‌ساده می‌باشد بنابراین برای هر حلقه مدول‌های نیم‌ساده وجود دارند اما مدول‌های نیم‌ساده، لزوماً ساده نیستند.

تعریف ۳.۳.۱: عضو خودتوان $e \in R$ را اولیه^۲ گوئیم هر گاه $e \neq 0$ و برای هر دو عنصر خودتوان عمود بر هم e_1 و e_2 ($e_1 e_2 = e_2 e_1 = 0$) از $e = e_1 + e_2$ نتیجه بگیریم $e_1 = 0$ یا $e_2 = 0$.

مثال ۴.۳.۱: عنصر خودتوان $(1, 0)$ در $\mathbb{Q} \times \mathbb{Q}$ ، اولیه است.

تعریف ۵.۳.۱: عنصر خودتوان $e \in R$ را عنصر خودتوان نیم‌مرکزی^۳ چپ (راست) گویند هر گاه $(Re)eR$ یک ایده‌آل دوطرفه حلقه R شود.

مثال ۶.۳.۱: به وضوح عناصر خودتوان حلقه‌های جابجایی نیم‌مرکزی هستند. به عنوان مثال در Z_6 ، 3 عنصر خودتوان نیم‌مرکزی چپ است زیرا $3Z_6$ و $Z_6 3$ ایده‌آل‌های دوطرفه‌ی Z_6 هستند.

---

semisimple^۱
primitive^۲
semicentral^۳

تعریف ۷.۳.۱: زیرمدول N از M را اساسی (بزرگ) ^۴ گوئیم هر گاه اشتراکش با هر زیرمدول مخالف صفر از M ، مخالف صفر باشد.

مثال ۸.۳.۱: تمام زیرمدول‌های Z_{p^∞} اساسی هستند.

تعریف ۹.۳.۱: زیرمدول N از M را کوچک ^۵ گوئیم هر گاه به ازای هر زیرمدول N' از M اگر $N' + N = M$ داشته باشیم $N' = M$.

مثال ۱۰.۳.۱: تمام زیرمدول‌های Z_{p^∞} کوچک هستند.

تعریف ۱۱.۳.۱: به ازای هر مدول M ، ساکل M^6 بزرگترین زیرمدول نیم‌ساده از M می‌باشد. به عبارت دیگر ساکل M مجموع زیرمدول‌های مینیمال M و یا اشتراک زیرمدول‌های اساسی M می‌باشد که با $\text{Soc } M$ نشان می‌دهیم.

مثال ۱۲.۳.۱: $\text{Soc } Z = 0$.

نکته ۱۳.۳.۱: به وضوح در مدول‌های نیم‌ساده $M = \text{Soc } M$.

مثال ۱۴.۳.۱: $\text{Soc } Z_p = Z_p$.

تعریف ۱۵.۳.۱: دوگان ساکل M را رادیکال M^7 گوئیم که برابر است با اشتراک زیرمدول‌های ماکسیمال M و یا مجموع زیرمدول‌های کوچک M که با $\text{Rad } M$ نشان می‌دهیم.

مثال ۱۶.۳.۱: $\text{Rad } Z = 0$ ، $\text{Rad } (Q)_Q = 0$ است.

نکته ۱۷.۳.۱: $\text{Rad } M = M$ اگر و فقط اگر مدول M زیرمدول ماکسیمال نداشته باشد.

مثال ۱۸.۳.۱: $\text{Rad } Q_Z = Q$ چون Q به عنوان Z -مدول زیرمدول ماکسیمال ندارد.

essential ^۲
small ^۵
socle ^۶
Radical ^۷

تعریف ۱۹.۳.۱: زیرمدول N از M را به طور کامل پایا^۸ گوئیم هر گاه به ازای هر $h \in \text{End}(M)$ داشته باشیم $h(N) \subseteq N$.

مثال ۲۰.۳.۱: رادیکال ژاکبسون، ساکل، به طور کامل پایا هستند. (رجوع شود به گزاره‌های ۹.۱۴ و ۹.۸ از [۱])

تعریف ۲۱.۳.۱: زیرمدول N از مدول M را زیرمدول منفرد گوئیم هر گاه

$$Z(N) = \{n | r_R(n) \leq^e R\} = N.$$

مثال ۲۲.۳.۱: $Z \oplus Z_p$ را به عنوان Z مدول در نظر بگیرید، Z_p زیرمدول منفرد آن است.

نکته ۲۳.۳.۱: زیرمدول‌های منفرد، زیرمدول‌های به طور کامل پایا هستند. زیرا اگر N زیرمدولی منفرد از مدول M باشد به ازای هر $n \in N$ ، $r_R(n) \leq^e R$ و چون به ازای هر $\varphi \in \text{End}(M)$ ، $r_R(\varphi(n)) \leq^e R$ پس $r_R(\varphi(n)) \leq^e R$ در نتیجه $\varphi(n) \in N$ یعنی $\varphi(N) \subseteq N$. بنابراین N به طور کامل پایا است.

تعریف ۲۴.۳.۱: R -مدول M را یک مدول آزاد^۹ گوئیم، در صورتی که $M \cong \bigoplus_{i \in I} M_i$ که در آن به ازای هر $i \in I$ یکریختی R -مدولی $M_i \cong R$ را داشته باشیم.

تعریف ۲۵.۳.۱: مدول P روی حلقه‌ی R تصویری^{۱۰} است اگر به ازای هر نمودار

$$\begin{array}{ccccc} & & P & & \\ & & \downarrow f & & \\ A & \xrightarrow{g} & B & \longrightarrow & 0 \end{array}$$

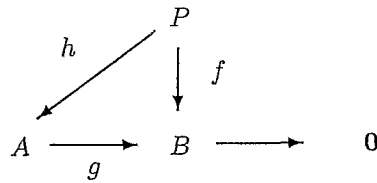
از همریختی‌های R -مدول‌ها که سطر پایین آن کامل باشد (یعنی g بروریختی باشد)، یک

همریختی R -مدول‌ها مانند $A \xrightarrow{h} P$ وجود داشته باشد به طوری که نمودار

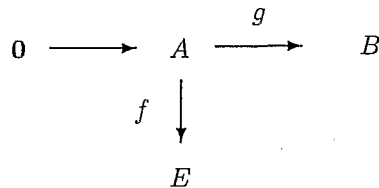
fully invariant^۸
free^۹
Projective^{۱۰}

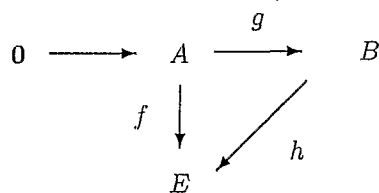

تعویض پذیر باشد (یعنی $gh = f$).

تعریف ۲۶.۳.۱: مدول E روی حلقه‌ی R را اینژکتیو^{۱۱} گوئیم اگر به ازای هر نمودار

از هم‌ریختی‌های R -مدول‌ها با سطر بالای کامل (یعنی g یک تکریختی باشد)، یک هم‌ریختی از R -مدول‌ها مانند $h: B \rightarrow E$ وجود داشته باشد به طوری که نمودار

تعویض پذیر باشد (یعنی $hg = f$).

تعریف ۲۷.۳.۱: هرگاه در تعریف فوق به جای B مدول E را قرار دهیم، به مدول E شبه اینژکتیو^{۱۲} می‌گوئیم.

تذکر ۲۸.۳.۱: به وضوح هر مدول اینژکتیو، شبه اینژکتیو است، اما عکس آن برقرار نیست. برای مثال Z_2 به عنوان Z -مدول شبه اینژکتیو است، اما اینژکتیو نیست.

^{۱۱} Injective
^{۱۲} quasi injective

تعریف ۲۹.۳.۱: حلقه‌ی R را اول^{۱۳} گوئیم، هرگاه ایده‌آل صفر در آن اول باشد.

تعریف ۳۰.۳.۱: حلقه‌ی R را نیم اول^{۱۴} گوئیم، هرگاه اشتراک ایده‌آل‌های اولش صفر باشد.

مثال ۳۱.۳.۱: Z یک حلقه‌ی نیم اول است.

۴.۱ چند لم مقدماتی

در این بخش چند لم مقدماتی را بیان و ثابت می‌کنیم.

لم ۱.۴.۱: فرض کنید $L \trianglelefteq S, J \trianglelefteq M, P \trianglelefteq M, K \leq_S S, I \subseteq R_R, N \leq M$ باشد. آنگاه موارد زیر برقرار است:

- ۱) $l_M(\tau_R(l_M(I))) = l_M(I)$
- ۲) $\tau_R(l_M(\tau_R(N))) = \tau_R(N)$
- ۳) $l_S(\tau_M(l_S(N))) = l_S(N)$
- ۴) $\tau_M(l_S(\tau_M(K))) = \tau_M(K)$
- ۵) $l_M(J) \trianglelefteq M$
- ۶) $\tau_R(P) \trianglelefteq R$
- ۷) $l_S(P) \trianglelefteq S$
- ۸) $\tau_M(L) \trianglelefteq M$

Prime^{۱۳}
Semiprime^{۱۴}

برهان: برهان ۱ تا ۴ بدیهی است (می‌توان به گزاره ۱۵.۲ [۱] مراجعه کرد.) برای اثبات

$$(۵) \text{ می‌دانیم که به ازای هر } x \in l_M(J)$$

$$xJ = 0 \quad (۱-۱)$$

حال باید ثابت کنیم به ازای هر $\varphi \in \text{End}(M)$ ، $\varphi(x)$ عضوی از $l_M(J)$ می‌باشد، یا به طور معادل کافی است نشان دهیم $\varphi(x)J = 0$. چون φ همریختی است داریم:

$$\varphi(x)J = \varphi(xJ) \stackrel{(۱-۱)}{=} \varphi(0) = 0$$

یعنی $l_M(J)$ زیرمدول به طور کامل پایای M می‌باشد. اثبات مورد (۸) لم به طریق مشابه می‌باشد، اثبات (۶) و (۷) بدیهی است. $\square$

حال در دو لم زیر نتایجی را بدست می‌آوریم که مرتبط با زیرمدول‌های به طور کامل پایا می‌باشند و بعداً مورد استفاده قرار خواهند گرفت:

لم ۲.۴.۱: فرض کنید $M = M_1 \oplus M_2$ تجزیه‌ی مستقیمی از مدول M باشد. اگر $N \leq M$ باشد، آنگاه $N = N_1 \oplus N_2$ که به ازای $i = 1, 2$ داریم $N_i = N \cap M_i \leq M$.

برهان: فرض کنید π_i تصویر کانونی M روی M_i به ازای $i = 1, 2$ باشد. چون $N \leq M$ است داریم $\pi_i(N) \subseteq N$ و در نتیجه $\pi_i(N) = N \cap M_i = N_i$ به ازای $i = 1, 2$. بنابراین $N_1 + N_2 \subseteq N$ و چون $N = \pi_1(N) + \pi_2(N) = N_1 + N_2$ ، اما چون $N_i \subseteq N$ به ازای $i = 1, 2$ داریم: $N_1 + N_2 \subseteq N$ بنابراین $N = N_1 + N_2$ و چون با توجه به $N_i = N \cap M_i$ داریم: $N_1 \cap N_2 = N \cap M_1 \cap M_2 = 0$. $N = N_1 \oplus N_2$ می‌توان گفت: $N = N_1 \oplus N_2$.

نکته ۳.۴.۱: توجه کنید که حلقه‌ی درونریختی‌های مدول $M = M_1 \oplus M_2$ به صورت ماتریس‌هایی است که (i, j) امین مؤلفه‌ی آنها ریخت‌هایی از $M_i \rightarrow M_j$ می‌باشند زیرا:

به ازای هر $\varphi \in \text{End}(M)$ مؤلفه‌های ماتریس φ را به صورت زیر در نظر بگیرید:

$$\varphi_{11} : M_1 \xrightarrow{l_1} M_1 \oplus M_2 \xrightarrow{\varphi} M_1 \oplus M_2 \xrightarrow{\pi_1} M_1 \implies \varphi_{11} = \pi_1 \varphi l_1$$

$$\varphi_{12} : M_2 \xrightarrow{l_2} M_1 \oplus M_2 \xrightarrow{\varphi} M_1 \oplus M_2 \xrightarrow{\pi_1} M_1 \implies \varphi_{12} = \pi_1 \varphi l_2$$

$$\varphi_{21} : M_1 \xrightarrow{l_1} M_1 \oplus M_2 \xrightarrow{\varphi} M_1 \oplus M_2 \xrightarrow{\pi_2} M_2 \implies \varphi_{21} = \pi_2 \varphi l_1$$

$$\varphi_{22} : M_2 \xrightarrow{l_2} M_1 \oplus M_2 \xrightarrow{\varphi} M_1 \oplus M_2 \xrightarrow{\pi_2} M_2 \implies \varphi_{22} = \pi_2 \varphi l_2$$

حال باید نشان دهیم اثر ماتریس $\begin{pmatrix} \varphi_{11} & \varphi_{12} \\ \varphi_{21} & \varphi_{22} \end{pmatrix}$ روی هر عنصر دلخواه (x_1, x_2) برابر است با $\varphi(x_1, x_2)$. داریم:

$$\begin{aligned} \begin{pmatrix} \varphi_{11} & \varphi_{12} \\ \varphi_{21} & \varphi_{22} \end{pmatrix} \begin{pmatrix} x_1 \\ x_2 \end{pmatrix} &= \begin{pmatrix} \pi_1 \varphi_{l_1}(x_1) + \pi_1 \varphi_{l_2}(x_2) \\ \pi_2 \varphi_{l_1}(x_1) + \pi_2 \varphi_{l_2}(x_2) \end{pmatrix} \\ &= \begin{pmatrix} \pi_1 \varphi(x_1, \circ) + \pi_1 \varphi(\circ, x_2) \\ \pi_2 \varphi(x_1, \circ) + \pi_2 \varphi(\circ, x_2) \end{pmatrix} \\ &= \begin{pmatrix} \pi_1 \varphi(x_1, \circ) \\ \pi_2 \varphi(x_1, \circ) \end{pmatrix} + \begin{pmatrix} \pi_1 \varphi(\circ, x_2) \\ \pi_2 \varphi(\circ, x_2) \end{pmatrix} \\ &= \varphi(x_1, \circ) + \varphi(\circ, x_2) = \varphi(x_1, x_2) \end{aligned}$$

بنابراین به ازای هر $\varphi \in \text{End}(M)$ و هر عنصر دلخواه $(x_1, x_2) \in M_1 \oplus M_2$ داریم:

$$\varphi(x_1, x_2) = \begin{pmatrix} \varphi_{11} & \varphi_{12} \\ \varphi_{21} & \varphi_{22} \end{pmatrix} \begin{pmatrix} x_1 \\ x_2 \end{pmatrix}$$

پس هر درونریختی حلقه‌ی $\text{End} M$ به صورت یک ماتریس می‌باشد، به طریق مشابه می‌توان این موضوع را به هر تعداد دلخواه تعمیم داد و فرم ماتریسی حلقه $(\oplus M_i)$ را بدست آورد.

لم ۴.۴.۱: فرض کنید $M = N_1 \oplus N_2$ قرار دهید $F_1 \leq N_1$. در این صورت وجود دارد $F_2 \leq N_2$ به گونه‌ای که $F_1 \oplus F_2 \leq M$.

برهان: قرار دهید $F_2 = \sum_{\varphi \in \text{Hom}(N_1, N_2)} \varphi(F_1)$. بنابراین $F_2 \leq N_2$. حال $\psi \in \text{End}(N_2)$ را دلخواه در نظر بگیرید. چون به ازای هر $\varphi \in \text{Hom}(N_1, N_2)$ ، $\psi\varphi \in \text{Hom}(N_1, N_2)$ با توجه به تعریف F_2 داریم $F_2 \subseteq \psi(F_2) = \psi(\sum \varphi(F_1)) = \sum \psi\varphi(F_1) \subseteq F_2$. بنابراین $F_2 \leq N_2$ حال کافی است ثابت کنیم $F_1 \oplus F_2 \leq M$. برای این منظور $\mathcal{X} \in \text{End}(M)$ را دلخواه در نظر بگیرید. در این صورت طبق نکته (۳.۴.۱) $\mathcal{X} = (\mathcal{X}_{ij})_{i,j=1,2}$ که $\mathcal{X}_{ij} := N_j \rightarrow N_i$ توجه کنید که $\mathcal{X}_{ii}(F_i) \subseteq F_i$ زیرا $F_i \leq N_i$ به ازای $i = 1, 2$. همچنین با توجه به تعریف F_2 داریم $\mathcal{X}_{21}(F_1) \subseteq F_2$. برای هر $\varphi \in \text{Hom}(N_1, N_2)$ داریم $\mathcal{X}_{12}\varphi \in \text{End}(N_1)$ و در نتیجه $\mathcal{X}_{12}(F_2) = \mathcal{X}_{12}(\sum \varphi(F_1)) = \sum \mathcal{X}_{12}\varphi(F_1) \subseteq F_1$ چون هر مؤلفه‌ی $\mathcal{X}$ ، $F_1 \oplus F_2$ را به $F_1 \oplus F_2$ می‌نگارد داریم: $F_1 \oplus F_2 \leq M$. $\square$

لم ۵.۴.۱: فرض کنید e یک عنصر خودتوان حلقه‌ی R باشد. در این صورت $r(Re) = (1 - e)R$